

[Aage Frandsen]

det er vi nødt til at tage hensyn til. Det vil sige, at det i virkeligheden er lønarbejderne, der i anden omgang kommer til at betale, for hvad skal vi ellers klare betalingsbalanceunderskuddet med?

Hvad angår fortiden – denne historie, som hr. Preben Møller Hansen vender tilbage til – har vi i SF siden, ikke 1964, men senere, foreslået, at man skulle bruge bl.a. ATP til udbygning af pensionsordningerne. Det er da ikke noget, vi har fundet på i dag; det har vi sagt længe, og det ved folk godt.

Hvad angår Dyrtidsfonden, er det rigtigt, at vi sagde, det er forkert, man stjæler pengene. Men når de nu er stjålet, er det da bedre, at lønarbejderne får lov til at administrere dem, end som det var i perioden, efter at de var stjålet. Det er altså ukorrekt, at det er noget, vi skulle have fundet på nu, og at vi altså foretager en kursændring. Overhovedet ikke – og det ved folk ganske udmærket. At hr. Preben Møller Hansen ikke ved det, er sådan set hans problem.

(Kort bemærkning).

Hans Strunge (S):

Jeg kan forstå på hr. Preben Møller Hansen, at hans politiske budskab skal cementeres igennem et forsøg på at mistænkeliggøre alle andre, og han kom vidt omkring i sine eskapader, vil jeg næsten sige. F.eks. blev de faglige ledere angrebet i forbindelse med dette lovforslag. Det synes jeg er fantastisk. Jeg synes også, påstanden om, at det er hemmeligt, hvad de faglige ledere får i løn, er fantastisk. Den beror formentlig på, at det må være den praksis, der er i Sømandsforbundet, for i alle andre fagforeninger foreligger det, når man godkender regnskaberne og vedtager sine budgetter. Så meget om det.

Påstanden om legaliseret tyveri bliver altså ikke rigtigere af at blive gentaget så mange gange, som tilfældet er. Hr. Preben Møller Hansen gør sig oven i købet skyldig i den kæmpemisforståelse at stå heroppe og udrede, at man kunne give det hele til folkepensionisterne. Det ville nemlig være legaliseret tyveri fra hr. Preben Møller Hansens side, hvis man gjorde det, for der er lovgivet om, at man skal indbetale disse penge, og at man på et senere tidspunkt skal have dem tilbage. Så kan man ikke lige pludselig forære dem til en tredje person; det er jo helt vanvittigt.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Der blev givet udtryk for, at det var vanvittigt, at man ville give folk deres penge tilbage, når der i lovgivningen er foretaget ditten og datten. Det er mere ulovligt set fra mit synspunkt, at man forærer dem til de arbejdsgivere, som går fallit. Så mister vi vores penge. Men lad det være.

Da jeg talte om lønningerne, sagde jeg ikke fagbevægelsens medlemmer, men pampørne i denne fond; vi ved ikke, hvad de får i løn.

Så blev der sagt lige så frækt, at det måske er sådan, man gør i Sømændenes Forbund. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at dagen efter, jeg blev valgt til dette Folketing, fremlagde jeg et forslag i forretningsudvalget, hvor jeg blev frigjort på lønningslisten, således at jeg er totalt ulønnet som forbundsformand. Jeg ønsker ikke at få løn fra mere end ét sted, og jeg kunne desværre ikke blive fritaget for at få løn i dette her foretagende.

Ordføreren for Socialistisk Folkeparti sagde, at jeg farer land og rige rundt og sviner SF til. Nej, det gør jeg ikke, jeg går ud og afslører det, når SF vedtager at gå ind for noget, der er i strid med det, de står for. Så er det min opgave at gå ud og sige: Det er rigtigt, at de siger sådan og sådan, men de gør det modsatte. Og det har i hvert fald efter min bedste overbevisning aldrig nogen sinde været Socialistisk Folkepartis politik, at man skulle give arbejdsgiverne arbejderens lønninger.

Så blev der sagt: Jamen når de nu engang er stjålet, er det så ikke bedre, at man får lidt demokrati for dem? Det ville svare til, hvis min bil blev stjålet, at sige: Der er ingen grund til at give ham den tilbage, nu er den jo engang stjålet, så skal vi ikke give den til nogle andre?

Det, det drejer sig om, er, at det, som der rigtigt blev sagt, er arbejderens penge, der er stjålet. Så må pengene også udleveres til deres rette ejermænd; anderledes kan det ikke være, hvis man er nogenlunde retscaffen i en sådan sag.

Endelig med hensyn til underskuddet på handelsbalancen: Når 3,2 mio. arbejdere modtager hver deres del af de 50 mia. kr., giver det da ikke noget som helst underskud; det bliver kun småkrummer til hver.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg må bede om, at man respekterer den røde lampe, når taletiden er udløbet.